

ולד חטאַת פרק רביעי תמורה

תְּרִיעָה עד שתסתהא. עַל־כֵּלֶל סָמָךְ דָּוְקָה קְלִי לְלִי מְלֻכָּה וּנוֹמָנָה נעלם מוש כָּל מִמְּחַנֵּן וּקוּמִים: יִשְׁמֹר בְּבָעֵי לִיה. פָּרְטָה^ט שפנור מומס חולין יישך מוש קצען ווינ' דאלץ סיינ' מרעה דקמען מל' לנוֹן להלוֹן נעלם צפנור מומס חולין מפלען וווחוֹן לאַקְעַסְסָה: **א'** תְּרִיא גְּבָרָה עיבידה שנתה לְהַתְּהָה הַתְּהָה דְּלָא אֲהַנִּי (לה אַבְּדָה) משוש דחוֹזָא קְרָבָה. וּסְיִיר כְּפִיטָם כָּרְבִּיז דְּרִיעָה טְרִיעָה מְכַלְּמָן ד מִי' מִלְּמָלָתְךָ עַדְתָּה: **בָּבָשָׂר** יְהִוָּה רְבָגָן אֲבָרָהָבָרָה.

מוספֶת רשׁוּי

“לא נהנין ולא מועלין ואמ’ עד שלא כיפורם
הבעלים תרעה עד שתסת庵 ווועשה המורה ומועלין בה:
ברמיה אחרת ווועשה המורה ומועלין בה:
גמ’ אונ^ט מאיט טעמא לא פסיקא ליה דמי הדרי
רישא פסיקא ליה וסיפא לא פסיקא ליה דמי מה
לי למירינתיה נבי מעילא פלמה לי למירינתיה
גבוי תמורה תנא הא תמורה ואידי רחנא נבי
תמורה תנא נמי מעילא פלמה רחנא נבי
מעילא מעילא תנא נמי תמורה פ אמר ריש
לקיש^ו חמתא שעיבור שנותה רוזין אורה
כאליך^ז עומרת בביה הקברות ורעה תנן
שעיבורה שנותה ואברה וنمצתת בעלת
מומ אמ’ אחר שכיפרו בעלים מותה היובטא
דריש لكיש אמר לך ריש لكיש כי קתני
רישא מותה אברה וنمצתת בעלת מות
אם אמ’ אחר שכיפרו בעלים תמות אי הבוי
אימא סיפא אם עד שלא כיפורם הבעלים
תרעה עד שתסת庵 ווי בעלה מות הא
מסבא וקיניא אמור רביה הוי קאמר פ (תנן)
שאברה וنمצתת בעלה מות עוכר אם אחר
שכיפרו בעלים מותה אם קודם שכיפרו בעלים
תרעה עד שתסת庵 במות קבעו ותוכבר
אמר רבאathy השבות בכרך חדא דאם
בן ישמור מביע ליה למירינתו ועוד שעיבורה
שנותה למאי הלכתא קתני זא אלא אמר
רבא הוי קתני עבירה שנותה ואברה או
אברה וنمצתת בעלה מות אחר שכיפרו

עד שהחטאוב והומרן ^{טו} ווצריך למלתני אם אבראה גבי בעלת מום ^{טז} [וגבי עברה שנותה] דאי תנא ^{טט} גבי שעיבורה שנותה הוה אמינויה החט הוא דרמאניא לה אבראה משומ דלא חזיא למילתה אבל בעלת מום דאי לא מומא חזיא אימוא לא תחני ליה אבראה ואי תנוי גבי בעלת מום החט הוא דרמאניא לה אבראה משומ דלא חזיא להקרבה אבל עיבורה שנותה דחווי להקרבה אימוא לא תחני לה אבראה צרכיא ומוי אמר רבא ה כי והאמר רבא ^{טט} אבראה וליליה לא שמה אבראה לא דרמי אבראה דללייא לא חזיא לא לנופה ולא לדמי אבל הא נהי ולנופה לא חזיא ^{טט} לדמי חזיא ^{טט} תנון יהשנו יודעה עד שישתאב וימבר ויפלו דמוו לנבדה ^{טט} לפי שאין חמתה הציבור מטה הא דיחיד מטה ^{טט} וא"ר יוחנן בעלי חיים נדחין וכשהוא מותכבר בשני שבוגש שני מותכבר ואידך קמא הוה לה כי עיבורה שנותה ומעמא דציבור הא דיחיד מטה אמר לך ^{טט} דחוויין להוד ואבורין להוד מ"ט אבודין דעתיה עליהן דילמא משתכחין דחוויין לא הדרי מתחווין גופא

שינוי נומחאות

שיטה מקובצת

עוֹד שְׁעִירָה שְׁנָתָה בַּמְּאֵן (הַכְּבָדָה) קָנֵת לְתַתְּנוּן דָּלָקִים עַל שְׁוֹם דִּינָם שְׁבָשָׂנָה שָׁהָר אֶם כְּפֹרָה אַיִּנה מִתְּחַזֵּקָה מִזְרָחָה וּמוֹעֲלָה כִּי: אַלְכָא אַמְּדָא רְבָא הַבָּיְתָן, לְזִין לֹא שְׁךָ לְמִזְרָחָה מִסְתָּרָה לְפִי אַדְבָּרָה בְּגַעֲגָעָה בְּמַעַן קָא הַאָה וְהַאֲבָל וּמְאַבְּלָה מִזְרָחָה בְּמַעַן דְּלִימָדָר אַתְּהָיוֹרָה וְאַיְתָם בְּמַעַן קָרְבָּן מִאָה הָרָה וְאַיְתָם בְּמַעַן מִזְרָחָה וְאַיְתָם בְּמַעַן מִזְרָחָה, עַל תְּנַא בְּנֵי בְּלֵעָתָם וּמִזְרָחָה. י' בְּהַשְׁמָטָה בְּסֻף